

תַּעֲשֶׂהָ כַּמַּעֲשִׂיָּהֶם כִּי תִרְם תְּהַרְסֶם וְעִשְׂתֶּךָ
 תַּעֲשֶׂהָ מַעֲבַרְתֵּיהֶם: כִּי יַעֲבַרְתֶּם אֵת הַיַּרְדֵּן
 אֲלֵהֶם וְגִרְתֶּם אֹתָם-לְמִיָּתָם וְיָתִים-יִהְיֶה
 מִתְּלָתָהּ מִקְרָבָהּ: ׀ שְׂבִיעִי בִּלְאֵ תִהְיֶה מְשַׁבְּלָתָהּ
 וְעִקְרָתָהּ בַּעֲרִיָּתָהּ אֶת-מִסְפָּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-
 אֵימְתָהּ אֲשַׁלְּחָה לְפָנֶיהָ וְהִמְתָּהּ אֶת-כָּל-הַיָּעִים אֲשֶׁר
 תִּבְרָא בְּהֵמָה וְגַתְהֵמָה אֶת-כָּל-אֲיֹרֵתָהּ אֶלְיָהּ:

וד' ואם מיניך נשתה ופי ותחי מברם. מוזעב עשך עד שוא מיניך נשתה ותחי מברם.
 קט מום, כמו שאמרו מכאן לאכסאי שיש לו משלו דוד ארץ הוא שיקנה משל אכסאי כדי להנחות:
 שזיה משה מקבל פני שכינה וכו' ל'החסידותי מחלה', וכתיב ביה לא כותה עיני ולא נס ליחה: והסדר
 מחלה לא תזיה משכלה וגם את מספר יסד אמלא: כו אמלא. עולה ע"ב. ימי שנחתו בהם שבעים
 זי. הבא. ואידך ואצורחיהם אמלא. ופי אמלא תוכחות. כשהוצדק נפטר מן העולם וממלא מספר ימי
 אלצור כן פדת בתעניתו. וזהו מספר ימי אמלא ואצורחיהם אמלא. ופי אמלא תוכחות, אין לאדם

רע"י

וְיָמֵךְ יִתְקַרֵּה טֹם צַמֻּלְפֻּסִים כְּגַן וְהַפְּזִיתִי מְגֻרָם וְהַקֵּם גְּלוֹלָהּ מְגֻלְלוֹ (יִשְׁעִים כֵּם
 לִיט מלומר
 עֲבוּרָה עֲלֵיָם (מבלי קטו ה) מְגֻרָם גְּלוֹלָהּ וְקִרְבֵּי (יִשְׁעִים יט ו) עַל פְּנֵים קִסְקִישׁ
 י (ג) מְגֻרָם רָפוֹךְ מְגֻרָם עֲלֵיָם (יִשְׁעִים כ טו) וְהַמְחַרְגִּים וְהַמְחִי
 וְקִסְקִישׁ כֻּסְעָה הוּא, עֲבוּרָה מְגֻרָם מִיְחָה הִיָּה, חָיִן הִיָּה
 י (כ) (מספרין)